

RESUM

El coneixement té un rol cada vegada més important en el desenvolupament dels països i les seues societats; les economies no estan basades únicament en l'acumulació de capital, fa falta un sòlid fonament d'informació, aprenentatge i adaptació. Per mitjà del coneixement s'aconsegueix el desenvolupament de la capacitat inventiva, obtinguda mitjançant la inversió en investigació i desenvolupament.

La catalogació del patrimoni arquitectònic implica nous reptes de conservació.

El problema de la conservació no és nou, però al segle XX es produeixen grans avanços en els mètodes d'investigació no destructius.

La Carta d'Atenes de 1931 va definir les primeres bases de la conservació dels monuments. Entre alguna de les seves recomanacions destacar la que convida a mantindre la utilitat dels monuments perquè s'assegure la continuïtat de la seua vida, amb destinacions que respecten el seu caràcter històric i/o artístic com ocorre en la Llotja de València.

L'origen d'aquesta tesi i el seu desenvolupament està orientat en una de les línies d'investigació proposada en la Memòria de l'IX Congrés APEGA, en l'apartat de recerques professionals (connexions del dibuix amb altres camps) en el seu primer apèndix: EXPRESSIÓ GRÀFICA I PATRIMONI: NOUS MÈTODES D'AIXECAMENT ARQUITECTÒNIC.

Aquesta Tesi se centra entorn de la utilització de l'ESCÀNER LÀSER 3D, l'ESTACIÓ TOTAL ELECTRÒNICA i altres mètodes tradicionals, com a nous mètodes d'Aixecament Gràfic i de precisió en l'àmbit de l'Arquitectura, a escala real i en l'espai tridimensional.

Triar la Llotja de València té el seu sentit pel seu interès Universal, en ser l'únic edifici existent a València considerat Patrimoni de la Humanitat per la UNESCO.

Aplicar-ho a l'Expressió Gràfica Arquitectònica i Patrimoni suposa tot un esforç que s'ha concretat en el següent títol:

L'AIXECAMENT GRÀFIC ARQUITECTÒNIC DE PRECISIÓ. EL BRANCAL DE LA PORTADA D'ACCÉS PRINCIPAL A LA LLOTJA DE LA SEDA DE VALÈNCIA.

S'ha vertebrat la present recerca amb la següent successió de continguts: Recórrer l'entorn urbà i social més immediat del monument, des de la seua construcció fins a l'actualitat, per conèixer en quines condicions es trobava la ciutat en la seua posició social dins del País. Descendir fins a l'edifici per a conèixer la finalitat de la seua construcció i analitzar les formes de treball del seu autor.

Utilitzar des de les eines més simples com les pintes d'arqueòleg, fins als instruments més moderns en tecnologia instrumental i estudiar la seua evolució per a poder apreciar la seua capacitat.

Analitzar el grau d'exactitud de les mesures que ens proporcionen els nous instruments utilitzats en l'aixecament gràfic arquitectònic: l'Escàner Làser 3D i l'Estació Total, a partir dels instruments més elementals: la cinta mètrica metàl·lica, el peu de rei i la mil·limètrica pinta d'arqueòleg.

Comparar la geometria obtinguda amb la teòrica per a estudiar la seua mètrica, la seua composició, la seua simetria, la seua proporció i la seua secció original.

Comparar els resultats i el protocol de l'aixecament realitzat, amb uns altres de rellevància internacional.

L'aixecament proposat en aquesta tesi pretén reflectir la morfologia del conjunt i la de les seues parts. S'han eludit els defectes d'algunes peces optant per la regularització dels elements que intervenen en el monument. Els mesuraments han sigut realitzats utilitzant el sistema mètric decimal, amb el milímetre com a unitat genèrica de treball i precisió., si bé s'ha tingut present la seua relació amb el sistema mètric de l'època vigent en València com veurem i justificarem en el tema de la mètrica utilitzada.